

ወኔ ሲሸጋገር

እኔስ መስሎኝ ነበር ተሟጦ ያለቀ

አሞቱ የፈሰሰ ወኔው የደቀቀ

ያድርባይነቱን የመስሎ ማደሩን ቀሚስ ያጠልቀ

ግራ ቀኝ ቀኝ ግራ ጀንበር በሰርቀ

ዘንድሮስ ተነስቷል ቆፍጣና ነኝ ብሏል

ታንኩን በጎራዴ ከረታው ተምሯል

ነፍጠኛ ላይ ወንጭፍ ድንጋዩን ወርውሯል

አስረኛም ሊያስመልጥ ግንዲላ ዘርግቷል

እምቢኝ አሻፈረኝ አልገዛም ብሎ

ፈሪን አንገዋሎ ድፍርሱን አጥሎ

ጨቋኝ ሊፈነገል ተገዘቶ ምሎ

ጀግኗል ዘንድሮስ ፈረሱን ኮልኩሎ

ልብ አርጎ ተነስቷል ተምሯል ካውልቱ

ከወደቁት ጀግኖች በየዘመናቱ

“ማን ይፈራል ሞት”ን ብለው ካለፉቱ

ፍቅር ነፍሳቸውን ላገር ከሰጡቱ

ዘንድሮስ ተምሯል ከዛ ጀግና ታጋይ

ከጅ አልሰጥም ባዩ ተስፋየ ደበሳይ

ከማርቆስ ከጋይም ካጥቁው ተከላካይ

ከነገለብ ዳፍላ ከነመምህር በላይ

አፎይ ተስፋ ዘራሁ ከትናንቱ ዛሬ

ይሰማ ጨኽቱ ይውጣ ተናግራ

ዘም አልልምና ድምጹን ተጭበርብሬ

ሰሚ ጆሮ አግኝቼ ተተኪ ጀግናዎች እንደነሹብሬ

ታፈሰ ውብሸት